

„Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt.” (Róm 13,8)

A Rómaiakhoz írt levél ezt megelőző részében (Róm 13,1-7) Szent Pál a polgári hatóságok iránti kötelességeinkről beszélt (engedelmesség, tisztelet, adófizetés stb.), és aláhúzta, hogy ezek teljesítésének is szeretetből kell fakadnia.

Könnyen megérthetjük, hogy milyen kötelességeink vannak ezen a téren, mert ha elmulasztjuk teljesíteni őket, a törvény által előírt büntetésben részesülünk.

Ennek kapcsán beszéljünk most egy másik kötelességről, melyet már egy kicsit nehezebb megérteni, arról, amely Jézus ránk hagyott parancsának megfelelően minden felebarát iránti kötelességünk. Ez pedig a kölcsönös szeretet, amely különböző módokon nyilvánulhat meg: nagylelkűségben, szolgálatkészségben, bizalomban, kölcsönös megbecsülésben, őszinteségben stb. (vö. Róm 12,9-12).

„Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt.”

Ez az ige két dolgot tesz világossá számunkra.

Először is úgy mutatja be a szeretetet, mint adósságot, mint olyan valamit, ami iránt nem maradhatunk közömbösek, amit nem lehet elodázni, ami ösztönöz, sürget bennünket és nem hagy békén mindaddig, amíg meg nem fizettük.

Azt mondja, hogy a kölcsönös szeretet nem valami ráadás, amely nagylelkűségünk gyümölcse, és teljesítése alól kibújhatunk anélkül, hogy a törvény előírásaiba ütköznénk. Ez az ige arra sürget minket, hogy minél hamarabb váltsuk életre, különben eláruljuk keresztény méltóságunkat, hiszen Jézus arra hívott meg bennünket, hogy szeretetének eszköze legyünk a világban.

Másodszor pedig azt üzeni ez az ige, hogy a kölcsönös szeretet minden más parancsolatnak is a kiindulópontja, lelke és végcélja.

Ebből az következik, hogy ha jól akarjuk teljesíteni Isten akaratát, akkor nem elég parancsolatainak rideg, jogi értelemben vett megtartása, hanem mindig szem előtt kell tartanunk azt a célt, amelyet parancsolatai által élénk tűz. Például, ha jól akarjuk élni a hetedik parancsolatot, nem szűkíthetjük le csupán arra, hogy nem lopunk, hanem komolyan el kell köteleznünk magunkat a társadalmi igazságtalanságok megszüntetéséért folytatott küzdelemben. Csak így mutathatjuk meg, hogy igazán szeretjük felebarátainkat.

„Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt.”

Hogyan éljük tehát az e havi igét?

A felebaráti szeretetnek végtelenül sok árnyalata van. Most főleg egyet emelnénk ki, azt, amely úgy tűnik, leginkább előtérbe kerül ebben az evangéliumi mondatban.

Ha a kölcsönös szeretetet tartozásként értelmezzük – ahogy Szent Pál mondja –, akkor olyan szeretetnek kell lennie bennünk, mely elsőként szeret, ahogyan Jézus tette velünk. Ez a szeretet tehát kezdeményez, nem vár, nem halogat.

Éljünk így ebben a hónapban! Törekedjünk elsőként szeretni minden embert, akivel találkozunk, akivel telefonon beszélünk, akinek levelet írunk, vagy akivel együtt élünk!

Szeretetünk legyen konkrét, megértő, előzékeny, türelmes, bizalommal teli, állhatatos és nagylelkű!

Azt fogjuk tapasztalni, hogy lelki életünkben minőségi ugrás következik be, nem is beszélve arról az örömről, amely betölti majd szívünket.

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/